

Előkelőbb hely felé

A magfeldolgozó üzem termeléséről

A helyiipar apró vállalatai között is csak szerényebb hely illeti meg a Magfeldolgozó és Vegyészeti Üzemet. Nem azért, mert esetleg valamivel kisebb létszámot foglalkoztat mint a többi, vagy talán gyártmányai nem volna jelentékenyek. Anélkül, hogy a múltat felhagyórtatnánk: nem elég jól, nem eléggé körültekintően gazdálkodtak, s ezért kerültek hátrább a sorrendben.

Túl a mélyponton

De hogyan is gazdálkodhattak volna jobban, hiszen alig néhány év alatt csaknem teljesen lecsereződött a vállalat adminisztrációs gárdája. Jöttek, mentek az emberek, s miközben változtak velük a vélemények, az álláspontok, a módszerek, s a hozzáértéssel, illetve a hozzá nem értéssel is volt baj elég, mindig a termelés szenvedett hátrányt.

Idén, nyomban az év első hónapjaiban következett be azután a krízis. A édesipar, mely azelőtt 800 mázsa barackmagot is igényelt negyedévenként, hirtelen lecsökkentette a rendelést 180—200 mázsára. A két mennyiség közti különbséget jól érzékelteti, ha tudjuk, hogy egyetlen métermáza tisztított barackmag kétezer forintot ér, s hogy a vállalat által termelt árak értékének felét a barackmag adja. Természetes, hogy a hiányzó termelési értéket a többi részleg, a szappanfőző, a hipotólító vagy a vegyészeti nem bírta előállítani.

Remélhetőleg, ma már csak mint kellemetlen emléket lehet idézni ezeket a személyi és termelési problémákat, nem mintha most már minden nehézség nélkül dolgozna az üzem, de az azóta eltelt hónapok arra engednek következtetni, hogy

a mélyponton túljutottak, hogy a jövő évre helyreáll a gazdasági egyensúly.

Barackmag exportra

Miután a hazai iparnak nem volt szüksége a barackmagra, külföldi vásárló után néztek, s az AGRIMPEX külkereskedelmi vállalat csakhamar biztosította a piacot. A második évnegyedtől kezdve holland, nyugatnémet és belga megrendelésre szállítanak, mégpedig negyedévenként 350 mázsát. Igaz, hogy az export jobb minőségű munkát igényel, de a csere mégis hasznosnak mondható, s megnövelte a vállalat dolgozóinak önbizalmát is.

Most, év vége felé, amikor ismét jelentkezett a belföldi édesipar azzal, hogy nagyobb mennyiségű barackmagot szeretne kapni, kénytelenek voltak visszautasítani az igényt, mert az üzem egyelőre képtelen több magfeldolgozásra.

Szorultságuk idején igyekeztek a vegyészeti részleg számára is új munkát biztosítani. A jelenleg gyártott négyféle készítmény közül kettőt újonnan szereztek: a tisztapalkonyai vegyiművek negyedévenként 60 mázsa kobaldacetátot, az Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyár pedig 15 mázsa orto-oxi-kínolint rendel. Ebből az utóbbi említett anyagból 1963-ban tíz tonnát kér a gyár.

Újfajta vegyszer

Valószínűleg beváltak a gumiparban használatos pektizátorok is, melynek laboratóriumi kísérlete a külföldi pektizátorral egyenlő minőségű szert ígér. Kisebbségi mennyiséget már üzemszerűen is

gyártottak belőle, s majd a vizsgálatok után dől el, hogy megkezdhetik-e tömeggyártását. Ezt az anyagot használja egyébként a rugyantaárugyár, s elkészülte után a Szegedi Gumigyár is.

A szappanfőzés tekintetében nagyjából változatlan a helyzet, nem úgy a hypóval. Még az év első felében több mint egymillió üveggel palackoztak, de most, mivel rajtuk kívül álló okok miatt nincs hozzá elegendő alapanyag, csökkentették a termelést. Igaz, ez a körülmény nem érinti túlságosan súlyosan az üzemet, mivel a hypo kis értékű vegyület, csak az a szomorú benne, hogy nem kevesebbet, hanem akár kétszer annyit is gyártatnának, akkora a kereslet. Látható tehát, hogy miközben a régebbi bajokat leküzdik, újak támadnak.

Mégis igaz az a megállapítás, hogy az üzem termelése felfelé ível ezekben a hónapokban, s nyoma sincs már annak a zűrzavarnak, amely különösen az első évnegyedben uralkodott. Sok akadállyal kell megbirkozni ezután is, de szívós, következetes munkával bizonyára elérnek majd előkelőbb helyet is a helyiipari üzemek sorában.

F. K.

A barátság jegyében

A Magyar—Szovjet Baráti Társaság Országos Elnöksége megvizsgálta a társaság munkájának eredményeit, egyben megvitatta a jövőre vonatkozó elképzeléseket, figyelembe véve az MSZMP Központi Bizottsága kongresszusi irányelveit — azt a tényt, hogy az egész ország a párt VIII. kongresszusra készül.

Az elemző munka során egyre jobban kikristályosodott az a nézet, hogy a társaság munkája mindinkább társadalmi jellegűt ölt, különösképpen az 1959-es párt-határozat óta, amelynek alapföggondolata arra ösztönözte az állami és társadalmi szerveket, hogy saját területükön önálló szovjet propagandamunkát fejtsenek ki. A pártnak ez a felhívása jó visszhangra talált, így a legkülönbözőbb társadalmi rétegek kapcsolódhattak be a mozgalom munkájába, támogatva a barátság gondolatát. Ez a széles körű önkéntes aktivistatevékenység adja meg a Magyar—Szovjet Baráti Társaság munkájának társadalmi jellegét.

Jól tudjuk, hogy a két nép barátságának történelmi hagyományai vannak. A szovjet hadsereg dicsőséges hadműveleti nyomán szabadult fel hazánk, amellyel egyidejűleg megnyílt a magyar nép előtt a béke, a szabadság és a felemelkedés útja.

Igy közvetlenül megvalósulhattak azok a feladatok, amelyekért a dicsőséges 1919-es Tanácsköztársaság harcolt. Ezért a magyar dolgozó nép nagy tömegű hálával gondolnak a Szovjetunióra, amely a későbbi időszakban is számtalan esetben jött a magyar nép segítségére. Nehéz hely-

zetünkben, amikor a szocialista fejlődést külső imperialista segítséggel igyekeztek megförténi 1956-ban véres ellenforradalmi lázadás formájában, ismét a Szovjetunió volt az, amely elsősorban segítséget nyújtott számunkra.

Az ellenség azon tevékenykedik, hogy gyengítse ezt a barátságot, mert ezzel a két nép — a két ország közötti kapcsolatot igyekszik gyengíteni, ami azonban egyre kevésbé sikerül neki.

A magyar—szovjet barátság örök és megbonthatatlan, mert a szocialista népek érzik sajátjuknak. A két nép baráti kapcsolatának erősödését fejezik ki a szocializmus építésében, a gazdasági munkában elért eredményeink is, amelyek elválaszthatatlanok az MSZMP bölcs előrelátásától. A párt politikája mind az eredményekben, mind pedig a két nép baráti kapcsolatának kiszélesedésében igazolásra talált.

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy pártunk híven követte a VII. kongresszuson meghatározott politikát, és maradéktalanul biztosította a kijelölt feladatok végrehajtását. Megvalósult a mezőgazdaság szocialista átszervezése, jelentősen fejlődött népgazdaságunk, emelkedett a dolgozó nép életszínvonala, előrehaladás történt társadalmi életünk minden területén.

Élert eredményeinket és sikereinket elsősorban annak köszönhetjük, hogy pártunk ingadozástól mentesen, a lehető legszilárdabb következetességgel és realitással támaszkodva a tömegek aktivitására, vezette és irányította a szocializmus alapjainak lerakásért folyó munkát. Eredményeink és sikereink forrása, hogy a szocializmus építő népek nagy családjának vagyunk tagjai, hogy internacionalista szellemben együttműködünk a szocialista tábor országaival.

A baráti szocialista országokkal — közöttük elsősorban a Szovjetunióval — meglévő gazdasági és kereskedelmi kapcsolataink rendkívül fontos tényezői építőmunkánkhoz. Ezek a kapcsolatok az elmúlt években tovább fejlődtek és erősödtek, és a jövőben is erősödni fognak.

Látnunk kell, hogy az elmúlt esztendőben tovább erősödött a szocialista világrendszer ereje, hogy a Szovjetunió újabb sikereket ért el a nemzetközi politikában, a kommunista társadalom építésében. Mindezeket a tényezőket figyelembe véve lezögezhetjük, hogy kedvezőbbé váltak a magyar—szovjet barátság erősítésének, szélesítésének feltételei.

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának kongresszusi irányelvei lerögzítik, hogy —Külpolitikánk gerince: barátságunk és szövetségünk a Szovjetunióval, a szocialista tábor egységének erősítése... Szocialista országépítésünk fontos tényezője tehát a Szovjetunióval való szoros baráti kapcsolat, a KGST-országokkal való közvetlen együttműködés, mert a Magyar Népköztársaság jövője elválaszthatatlan a Szovjetunió és a szocialista tábor jövőjétől.

A jövőben a két ország képviselői által aláírandó kulturális egyezmény keretén belül fokozott mértékben kap helyet a szakmai, kulturális delegációk kölcsönös cseréje. Ez lehetővé teszi, hogy a különböző szakmák művelői személyesen ismerjék meg egymás tapasztalatait, munkában elért eredményeit, ezen keresztül egymást, mint embereket, kölcsönösen egymás országait.

A hasznos és jó tapasztalatok felhasználása népgazdasági vonatkozásban is megterülnek egy-egy új módszer bevezetésénél, mivel a termelékenység növelését lendítik előbbre.

Kapcsolataink kialakításának és a két ország kölcsönös megismerésének — a hivatalos delegációkon kívül — másik alkalmas formája a turisztika. Ez utóbbit tovább kell fejlesztenünk, mert óriási lehetőségeket rejt magában a két nép barátságának elmélyítése szempontjából, ugyanakkor politikai jelentősége is figyelemre méltó.

A közelmúlt hasonló tapasztalatai nagyon kedvezőek mind a Szovjetunióban járt magyar turisták, mind pedig a hazánkban járt szovjet turisták esetében. Számítalanszor voltunk tanúi az egyszerű emberek spontán érzelmi kitöréseinek egy-egy üzemlátogatás, baráti találkozó alkalmával, ahol a magyar dolgozók hálájukat fejezték ki a szovjet embereknek azért az őszinte és önzetlen segítségért, amelyet a Szovjetunió nyújt számunkra. Gyakran akadtak nyelvi nehézségek, de ezeknek leküzdésével beigazolódtott, hogy a két nép őszinte barátsága azonos nyelven beszél.

Támogatnunk kell a vállalatok, intézmények azon kezdeményezéseit, amikor szakmai csoportok látogatást szervezik a Szovjetunióba. Mind gyakrabban tapasztalható a szakszervezetek részéről is a jutalmazásnak olyan formájú bevezetése, mint: utazás a Szovjetunióba. Ez esetben a jól dolgozó munkájakat egy újfajta megbecsülésével találkoztunk, ami ezt a megbecsülést egy magas erkölcsi nivóra emeli.

Az üzemi és diákvelevés tükrözi, hogy mennyire széles skálán mozog ez a barátság, pedig a levelezőtársakat csupán a belső emocionális tényezők irányítják, senki más, legfeljebb a társaság nyújt némi segítséget a kapcsolat felvételéhez az érdeklődők számára. Mindezek a tömegek politikai öntudatának fejlődését bizonyítják. Ezért a levelezési kapcsolatok további fejlesztéséhez feltehetően nagyobb segítséget kell nyújtanunk, mert méltó a felkarolásra.

Elő kell segítenünk a jövőben az ifjúság utazását a Szovjetunióba, hisz ez óriási jelentőséggel bír a fiatalok egységes politikai szemléletének kialakításában a közvetlen ráhatás következtében. A magyar diákoknak szovjet diákokkal való találkozása, megismerkedése, a barátság kialakítására, internacionalista nevelésre serkenti őket. Elmélyíthetik orosz nyelvi tudásukat, és a Szovjetunió felé terelődik általános érdeklődésük.

Nagy figyelmet kívánunk fordítani az ifjúság körében végzendő munkára más vonatkozásban is, például a KISZ-szel együtt rendezünk szellemi vetélkedőket az ifjúság különböző rétegei között. A vetélkedők kérdéseinek zömét a Szovjetunióval és a népi demokratikus országok életével kapcsolatos kérdések alkotják. Ezzel is szeretnénk hozzájárulni az ifjúság internacionalista neveléséhez.

Főntos feladatunk elősegíteni a Szeged—Oggyassa testvérváros kapcsolatát, amely az utóbbi időben jelentősen szélesedett és erősödött.

Az iskolán kívüli nyelvtanításban jelentős eredményeket ért el erejéhez képest a társaság, és erre a jövőben is nagy gondot kell fordítanunk. Az 1962/63-as tanévben is nagy számú jelentkező sajátítja el az MSZBT nyelvtanfolyamain az orosz nyelvet.

A párt VIII. kongresszusára készülődés folyamán a Magyar—Szovjet Baráti Társaság a széles körű társadalmi szükségességtől vezetve — munkájában a fő figyelmet a személyes, baráti kapcsolatok kialakítására, a két ország kölcsönös megismerésére fordítja, ami a sajátos sokrétű feladatok között egyben a leghatározottabb vonás.

BOROS JÓZSEF
MSZBT megyei titkár

Több mint húsz ezer traktorost képeznek ki a télen

A tél folyamán valamennyi állami gazdaságban és gépállomáson hathetes gépékező tanfolyamot szerveznek. Részevők főképpen olyan gépállomási dolgozók és termelőszövetkezeti tagok lesznek, akik már dolgoztak traktorral, de nincsen képzésük. Rajtuk kívül természetesen a gépekkel most ismerkedő fiatalokra is számítanak. A tanfolyamokat az állami gazdaságok és a gépállomások legjobb szakemberei vezetik, akik az üzemi traktorosmunka különböző problémáiról is tájékoztatni tudják a hallgatókat. A téli hónapokban mintegy 500 helyen — az állami gazdaságok és termelőszövetkezetek mellett néhány jól gépesített termelőszövetkezetben, valamint mezőgazdasági szakiskolában — indul tanfolyam, s ezeken előreláthatólag több mint húsz ezer traktorost képeznek.

Befejeződtek a szegedi gyógyszerésznapok

Két nyilatkozat a tanácsok jelentőségéről

Háromnapos eredményes tanácskozás után vasárnap befejeződtek a szegedi gyógyszerésznapok. Az ország különböző részéből több mint 400 gyógyszerész vett részt a konferencián, s itt voltak a lengyel, a csehszlovák és az NDK gyógyszerészeinek képviselői is.

Dr. Kedvessy György egyetemi tanár a szegedi gyógyszerésznapok jelentőségéről a következőket mondta:

— Szegeden először volt ilyen tanácskozás, mely elsősorban a gyógyszerészek továbbképzését, valamint a gyógyszerészet korszerűsítésének ügyét szolgálta. Úgy hiszem, mindkét célt sikeresen szolgálta ez a konferencia, mely arra is alkalmat adott, hogy megismerjük a Lengyel Népköztársaság, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság eddigi eredményeit a szocialista gyógyszerészet kialakításában. A szegedi tanácskozás meghatározta, miképpen történjen a gyógyszerészek külső és belső korszerűsítése, valamint a modern technikai eszközök alkalmazása a kisüzemi gyógyszerkészítésben.

Dr. Mesó Vilmos igazgatófőgyógyász hangúlyozta: — A szegedi gyógyszerészi napok alkalmat adtak a különböző tapasztalatcseréknek is, elsősorban az apró gyógyászati egységekből folyó tudományos munkák széles

körű ismertetésére. Magyar János ósotthalmi gyógyszerész botanikai vonatkozású kutatásai például figyelmet érdemelnek. Kísérleteinek tárgya a burgonya levele, amelyből új gyógyszert kíván előállítani. Petőcz Tibor kiskundorozsmai és Győri Pál algói gyógyszerész kutatómunkájáról is hallhatunk. Ezek a tények mind azt bizonyítják, hogy az

újabb és újabb ismeretek és kutatási eredmények elsajátítására, avagy önálló vizsgálatára egyaránt vállalkoznak a városban és a falun dolgozó gyógyszerészek. Hasonló gyógyszerésznapokat legközelebb két év múlva szeretnénk rendezni, hogy a szocialista gyógyszerészet újabb kérdéseit vitassuk meg széles fórum előtt.

Nyolcezer holdon zöldell a rozs a szegedi járásban

A vasárnapi kevés csapadék is üdítőleg hatott a vetésekre

A szegedi járásban háromöt milliméter csapadék hullott vasárnap. Amíg a kötött fekete talajokon a kevés eső nem sokat használt, a homokföldökre üdítőleg hatott. A laza homok ugyanis könnyen ereszt be és hasznosítja a nedvességet. Ezen a területen általában nem vetik mélyre a gabonát, s a kisebb mennyiségű csapadék is eljut a maghoz.

A legtöbbet a rozsvetéseknél használt az eső. A járásban a tervezett harminecezer holdnyi rozsterületnek ötvennégy százalékán került földre a mag. Ennek körülbelül a felét, nyolcezer hol-

don már zöldell a homoki táj kenyérgabonája. Most ismét bebizonyosodott, hogy azok a közös gazdaságok jártak jól, amelyek nem várokoztak s megszívlelték a régi tanácsot, amely szerint jobb korán, száraz talajba vetni. A szeptember végén elvetett rozs szépen, erőteljesen fejlődik Csengelen a Kelőpatak és a Vadgerlés Termelőszövetkezetekben. Ezenkívül a dóci Virágzó, a baksj Új Élet és az öttömösi Magyar László Termelőszövetkezetben is jó beállottságú, sűrű az ősi gabona s a homok úgyszólván ki sem látszik a zöld vetések alól.

Félmillió kiló gyapjú

Fejlődik a juhtenyésztés Csongrád megyében

A Gyapjúforgalmi Vállalat szegedi kirendeltsége idén nagy forgalmat bonyolított le, s az idény vége előtt áll. Bár a tavaszi kedvezőtlen időjárás és egyéb nehézségek károsan befolyásolták Csongrád megye gyapjúhozamát, az év első három negyedében csaknem félmillió kiló gyapjút vásároltak fel. Ezzel lényegében be is fejeződött a vállalat ilyen irányú idei munkája, hiszen a következő hetekben a fentihez képest elenyésző tételek várhatók.

A felvásárlás tételes kimutatása érdekes tanulságot szolgáltat. A megyében idén a termelőszövetkezetek gyapjúhozama megnőtt a tavalyihoz viszonyítva, ugyanakkor az egyéni tenyésztőké csökkent, bár azok is jelentős mennyiséget, 150 ezer kilogrammot adtak át.

A vállalat a nyersgyapjú felvásárlásán túl jelentős exporttevékenységet is végzett. Szerződéses alapon 4061 pecsenye- és tejes bárányt vett át, főként az állami gazdaságoktól és tsz-ektől. Ezeket a külkereskedelmi vállalat például Görögországba, Franciaországba és Olaszországba szállította.

Most a tenyészjuhok átvétele és kihelyezése áll befejezés előtt. Már tavaly is több ezer anyaállatot adtak át a termelőszövetkezeteknek, javarészt a szegedi járásbelieknek. A régi és új állomány szaporulatából törlesztik a tenyészőket a kölcsönbe kapott juhoikat, vagy szerződéses alapon adják el a vállalatnak. Eddig a tervezettnél 1151-el több, 4151 juhot vettek át és irányítottak tovább. Ennél azonban lényegesen nagyobb a gyapjúforgalmi módosított kihelyezési terve.